

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010227
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6721010227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD, v trestnej veci obžalovaného R. J., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), e) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 4. apríla 2023 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/30/2021 zo dňa 9.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/30/2021 zo dňa 9.12.2022 vo výroku o treste domáceho väzenia.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

o d s u d z u j e

obžalovaného R. J. nar. XX.XX.XXXX v D. D., trvale bytom C., T. XXX/XX, t. č. bytom I. 6, J.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/30/2021 zo dňa 9.12.2022 bol obžalovaný R. J. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), e) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 19.07.2020 v presne nezistenom čase po 19.00 h v obci C. Q., na ulici XX. marca XXXX/XX, okres U., v izbe rodinného domu, po slovnej hádke a vulgárnych nadávkach napadol svoju priateľku X. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, prechodne bytom U. 4, U. a to tak, že ju za prítomnosti A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Q., XX. marca XXXX/XX, J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. dvor XXX/X, prechodne bytom C., T. XXX/XX a K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Q., XX. marca XXXX/XX, otvorenou dlaňou pravej ruky udrel do oblasti tváre a po vyhrotení hádky ju chytil pod krk, sotil na gauč, prisadol ju a pritisol kolenami, začal ju škrtiť a udierať päťou a otvorenou dlaňou do oblasti tváre, čím jej podľa znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia K.. S. Gregom spôsobil zranenia a to ľahšiu formu pomliaždenia tváre a sánky vpravo, stredne ťažkú formu pomliaždenia pravého ramena s podkožnou krvnou podliatinou, ľahšiu formu pomliaždenia pravej strany hrudníka, stredne ťažkú formu

pomliaždenia pravého predkolenia v oblasti lýtka s podkožnou krvnou podliatinou s dobou trvania liečenia a práceneschopnosti na šesť dní, s bodovým ohodnotením zranení na 38,33 bodov, čo činí 837,12 €, a tak konal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/14/2019 zo dňa 15.10.2019 právoplatným dňa 02.06.2020 v znení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/24/2020 zo dňa 02.06.2020 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Za to okresný súd obžalovaného R. J. odsúdil podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák., na trest domáceho väzenia vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona, obžalovanému po dobu výkonu trestu domáceho väzenia uložil povinnosť zdržiavať sa nepretržite v čase osobného voľna od 00.00 hod. do 24.00 hod. každý deň v byte, nachádzajúcom sa v obci J., ul. I. č. 6, byt č. XX na IV. poschodí a k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, pričom toto obydlie môže opustiť len na nevyhnutne potrebný čas na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce a počas samotného výkonu pracovnej činnosti, tiež na nevyhnutne potrebný čas na premiestnenie sa do a z miesta výkonu trestu povinnej práce v obci C., vyplývajúceho z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/14/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5To/24/2020 zo dňa 02.06.2020, až do vykonania celej výmery tohto uloženého mu trestu povinnej práce (celkovo vo výmere 250 hodín), povinnosť viesť riadny život a povinnosť podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a to:

- osobným identifikačným zariadením podľa § 4 zákona č. 78/2015 Z. z.,
- zariadením na kontrolu prítomnosti obžalovaného v určený čas a na určenom mieste podľa § 5 zákona č. 78/2015 Z. z..

Podľa § 53 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil dňa 20.1.2023. V podanom odvolaní uviedol, že protiprávne konanie obžalovaného bolo preukázané tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Tento dňa 19.07.2020 v presne nezistenom čase po 19.00 h v obci C. Q., na ulici XX. marca XXXX/XX, okres U., v izbe rodinného domu, po slovnej hádke a vulgárnych nadávkach napadol svoju priateľku X. W., v prítomnosti A. D., J. E. a K. D., kedy ju otvorenou dlaňou pravej ruky udrel do oblasti tváre a po vyhrotení hádky ju chytil pod krk, sotil na gauč, prisadol ju a pritisol kolenami, začal ju škrtiť a udierať päsťou a otvorenou dlaňou do oblasti tváre, čím jej podľa znaleckého posudku č. 118/2020 vypracovaného znalcom z odvetvia chirurgia MUDr. S. Z. spôsobil zranenia a to ľahšiu formu pomliaždenia tváre a sánky vpravo, stredne ťažkú formu pomliaždenia pravého ramena s podkožnou krvnou podliatinou, ľahšiu formu pomliaždenia pravej strany hrudníka, stredne ťažkú formu pomliaždenia pravého predkolenia v oblasti lýtka s podkožnou krvnou podliatinou s dobou trvania liečenia a práceneschopnosti na šesť dní. V tejto súvislosti poukázal, že obžalovaný sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/14/2019 zo dňa 15.10.2019 právoplatným dňa 02.06.2020 v znení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/24/2020 zo dňa 02.06.2020 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín. Vyslovil názor, že s poukazom na toto odsúdenie je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal obdobnej trestnej činnosti a na jeho prevýchovu (nápravu) nemalo vplyv ani dobrodenie súdu v podobe uloženia alternatívneho trestu. Ďalej poukázal na lustráciu Ústrednej evidencie priestupkov MV SR k osobe obžalovaného, z ktorej vyplýva, že sa pred spáchaním skutku v tejto trestnej veci dopustil deviatich obdobných skutkov. Má za to, že u obžalovaného sa jedná o agresívnu osobu, ktorá neovláda svoje konanie, opakovane napáda ženy a to nielen verbálne, ale aj fyzicky a preventívny ani výchovný vplyv na neho nemali ani sankcie ukladané mu pred skutkom, ktorý bol prejednávaný v tomto trestnom konaní. Navyše je potrebné akcentovať, že skutku prejednávaného v tejto trestnej veci sa dopustil len 1,5 mesiaca po tom, ako

nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 5To 24/2020 (právoplatný dňa 02.06.2020), ktoré je súčasťou skutkovej vety a len 2 mesiace po tom, ako mu začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen OT 41/2020 právoplatný dňa 15.05.2020). Teda ani 2 odsúdenia v krátkom čase po sebe nemali na obžalovaného preventívny či prevýchovný účinok, a teda neboli splnené podmienky na ukladanie (ďalšieho) alternatívneho trestu - trestu domáceho väzenia. Záverom navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne, pre ktorého výkon zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom obhajcu vyjadril obžalovaný. V písomnom podaní vyslovil názor, že okresný prokurátor neuviedol žiadnu skutočnosť, ani žiadnu novú skutočnosť s ktorou by sa Okresný súd Zvolen pri svojom rozhodovaní dňa 09.12.2022 (pri svojich úvahách) riadnym a zákonným spôsobom nevysporiadal. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné, je presvedčivé a zákonné. Trest domáceho väzenia je moderný inštitút a je ho nutné aplikovať do praxe, s čím sa už viac krát stotožnil i Krajský súd v Banskej Bystrici. Navrhol aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol, pretože je nedôvodné.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 4. apríla 2023 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas, svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnili a zároveň požiadali o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vzhľadom na osobu obžalovaného mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci. Okresný súd výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že obžalovaný R. J. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), e) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. výrok o uloženom treste.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukladanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovení § 34 Trestného zákona, pretože uložený trest je vzhľadom na osobu

obžalovaného neprimeraný a preto výrok o uloženom trest domáceho väzenia zrušil a rozhodol o treste sám.

Podmienky ukladania trestu domáceho väzenia sú upravené v u stanovení § 53 ods. 1 Trestného zákona, a to tak, že trest domáceho väzenia až na štyri roky môže súd uložiť páchatelovi trestného činu, ak

- a) vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2, osobu a pomery páchatela postačuje uloženie tohto trestu,
- b) páchatel dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť,
- c) sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Citované ustanovenie vyžaduje splnenie súčasne troch podmienok, aby mohol byť uložený trest domáceho väzenia.

Prvou podmienkou, je že z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie bude postačovať pôsobiť na páchatela trestného činu trestom domáceho väzenia a nie je nevyhnutné, aby bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Túto podmienku je nevyhnutné skúmať individuálne, a to vo vzťahu k osobe páchatela (v podobe jeho doterajšieho života, prostredie, v ktorom žije a pracuje) a zhodnotiť, či predmetná trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z inak riadneho života. Rovnako bude nevyhnutné posúdiť samotný skutok a okolnosti jeho spáchania, ako je miera zavinenia páchatela, okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu skutku.

V rámci druhej podmienky sa od páchatela vyžaduje, aby poskytol písomný sľub, v ktorom sa zaviazal, že sa bude v určenom čase zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť.

Tretou podmienkou na uloženie trestu domáceho väzenia je splnenie podmienok výkonu technickými prostriedkami. Pri ukladaní trestu domáceho väzenia sa obligatórne nariaďuje kontrola technickými prostriedkami, pričom ak túto nie je možné vykonávať, trest domáceho väzenia nemôže byť uložený.

Druhá a tretia podmienka boli v danom prípade splnené, avšak pokiaľ ide o prvú podmienku, tak táto splnená nebola, pričom okresný súd sa s podmienkami uvedenými v ustanovení § 53 ods. 1 písm. a) Trestného zákona dostatočne nevysporiadal, a to pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, keďže z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho prípadu už bol v štyroch prípadoch odsúdený, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený.

Odvolaciemu súdu neušlo pozornosti, že obžalovaný R. J. sa prejednávaneho trestného činu dopustil už po 47 dňoch, čo bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/14/2019 zo dňa 15.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/24/2020 zo dňa 02.06.2020 z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín. Ďalšou dôležitou skutočnosťou je, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby na základe trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/41/2020 zo dňa 15.05.2020 právoplatný dňa 15.05.2020, ktorým bol obžalovaný R. J. uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatie slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Bez opomenutia nemôže zostať ani výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR k osobe obžalovaného, z ktorého vyplýva, že sa pred spáchaním skutku dopustil v siedmich prípadoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, v dvoch prípadoch proti majetku, pričom v dvoch prípadoch sa konania dopustil voči poškodenej X. W.. V prvom prípade sa dňa 27.06.2020 o 20.00 hod. dopustil priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 o priestupkoch tým, že vulgárne nadával X. W., že je piča a kurva a taktiež ju aj fyzicky napadol a to tak, že ju asi tri krát udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, potom ju mal chytiť za ruky a sotil na zem. V druhom prípade sa dopustil priestupku dňa 27.06.2020 od 17.00 do 23.00 hod. podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 o priestupkoch tým, že poškodil X. W. mobilný telefón

zn. Samsung J8, a to tak, že jej ho úmyselne rozlámal, čím jej mal spôsobiť škodu na majetku podľa odborného vyjadrenia vo výške 127 €, ktorú si X. Račková nežiada nahradiť.

Z vyššie uvedeného je zistiteľné, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa obdobného násilného konania a na jeho prevýchovu doterajšie tresty a sankcie ukladané v rámci administratívneho konania, nemali dostatočný vplyv na to, aby mu zabránili v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Za tohto stavu potom aj odvolací súd považuje uloženie ďalšieho alternatívneho trestu osobe obžalovaného za neprimerane mierny, a preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o treste domáceho väzenia a rozhodujúc sám obžalovanému ukladal iný druh trestu.

Pokiaľ ide ukladanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd u osoby obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujú okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák.. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už v minulosti bol odsúdený za trestný čin neprihliadol. V prípade obžalovaného R. J. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 364 ods. 2 Tr. zák. umožňujúce obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na šesť mesiacov až tri roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov. Takto vymeraný trest odvolací súd vyslovil ako nepodmienečný, pretože neboli splnené podmienky na podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný sa predmetnej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia (už vyššie cit. trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/41/2020 zo dňa 15.05.2020) a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je možné výkon trestu podmienečne odložiť.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že takýto postih obžalovaného je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a nie je ho možné považovať za represívny.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.